

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

Over
Antonius Ulrich Hagerup
d. 24/9 1750.
P. Hiem

V box 35 : 1024

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

Verb. (Hagerup, Antonius Ulrich)

Den i Livet
Belærværdige og Bellerde
H E R R

Antonius Ulrich
Hagerup,

Medtiener i Ordet til Alsta-
houg Meenighed,

Hans hastige Skilsmisse
fra denne Verden

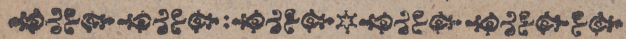
Anno 1750 den 24 Septembr.

Da hand vilde ride over Hert-
tens Eid sit Liv hastelig tilfætte.

Eensfoldig forestillet
af

Den som venter hos Christo
Paa Ewig Salighed.

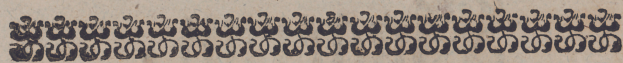
Melodie: Den prægtig Soel, som ic.

Tronhiem, trykt efter det i Bergen trykte

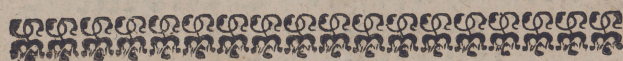
Exemplar.

V box 35:1024

Imprimatur

E. Pontoppidan.

^{1.}
Ach! sørgelig, for os er til at høre,
Hvor tildrog sig, som vi fik hastig spørge,
Der man syv Hundred til et Tusind færed,
Med femtie Aar dertil er indberegnet,
Den 24 September tægnet,
Vor Præst-død blev.

^{2.}
Nu Herttens Elv, som ned til Havet rinder,
Du hialp dertil, vor Præst blev bleeg i Kinder,
Naar Havets Flod opsteinet i sit Maal, (a)
Da samme Tid han der maa Døden smage,
Der han med Hæst derover vilde drage,
Drak Dødsens Staal.

^{3.}
Trofaste Ven! trofaste Under-Hyrde! (b)
Som Døden hen, saa hastelig mon myrde!
En saadan Mand, som H Erren selv os gav;
Hans Legem hviler ikke sig paa Bunden,
Men samme Nat dog bliver snarlig funden,
Fik roelig Grav.

4. O.

(a) Ordsp. 8, 29. (b) Joh. 21, 16.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

4.
O hvad maa vi dig billigen beklage,
Du hastelig bort fra os monne drage,
Før nogen kunde tænke eller troe;
Nu har du derved fanget Livets Krone, (c)
Nu staar du prydet for Guds Stoel og Throne
I ævrig Røe.

5.
Nok var du værd af os et Estermæle;
Thi du har vaaget flittig for vor' Siæle, (d)
Du dertil brugte all anvendte Flid,
Til HErrens Sierning trolig at forrette,
Du vidste og at tale til den Trætte
I rette Tid.

6.
Nu Hørde from! du flittig haver stridet,
At Ulven grum ey Faarene har splidet;
For din Forsømmelse ey sligt er skeed;
Du altid dig aarvaagende lod finde,
Hvorfor du sildig gaar os udaf Minde,
Din Meenighed.

7.
I HErrens Huus du søgte HErrens Ære,
Af Aandens Lius du Ordets rene Lære
Indblæste os, som sagte Bæyr og Bind;
Ja hver en Siæl, som Aigt derpaa mon give,
Den derved kunde ret forbedret blive
I Siæl og Sind.

8. Udi

(c) Aabenb. 2, 10. (d) Hebr. 13.

8.
Udi Guds Huus en Engel har du været,
Saavel med Levnet som med Lærdom læret;
Ja du har været Christi Sende-Bud, (e)
Hvorved du flittig loed enhver tilsiage,
At hver en Siæl vil lade sig forlige
Med dig O! GUD.

9.
Seer vi lit meer til din Dngang og Vandel,
En Abraham du varst udi din Handel:
Der vandrede for GUD oprigtelig; (f)
Saalmodig, still og from du haver været, (g)
Hav tusind Tak for hvert et Ord du læret
Vi siger dig!

10.
Udaf din Mund, vi hørde os til gode
Udaf de Bund, som HErren dig betroede,
All god Oplysning for enhver i sær;
Du gav en sund og salig Mælke-Føde (h)
Af Ordets Saft og Aandens første Brøde
For en og hver.

11.
Lod du dig see foruden HErrens Tempel,
Du lodst dig see, som Dydernes Exempel:
Spagfærdig, venlig, from og kjerlig vist. (i)
En Naade-Løn du derved har erlanget:
Til Frelseren du vist nok er indgaaet,
Til JEsu Christ.

(e) 2 Cor. 5, 20. (f) Gen. 17, 1. (g) 1 Thess. 4, 11.
(h) 1 Petr. 2, 2. (i) Coloss. 3, 12.

12.
Ret som Guds Mand: Sanct Povel for-
dum vandret

I Troen sand for dig, var usorandret, (k)
Til sine Meenigheder vit omkring,
Saa gjorde du: de Syge tit besøgte,
Bed Guds Bistand i Troen dem forøgte
I mange Ting.

13.
La ligesom at Moses fordum Dage
Paa intet Rom en nogen Sted vil drage, (l)
For Herren selv ham Beyen viser der,
Og med sit Ansigt gange hannem fore:
Du trædet har i samme hans Fodspore
Mens du var her.

14.
Kand stor og smaa af vore Kirkers Lemmer,
Nu være saa at de dig hastig glemmer,
Din Flid, din Omgang, Lærdom, Drift og
Daad;
Hav tusind gange tusind Tak og Ære!
For Ordets Sæd og Evangeli Lære, (m)
Til alt Guds Raad.

15.
Har du den Tid, du her hos os er blevet,
Har du med Flid en Kirke-Engel levet, (n)
Nu du for vist skal blandt den Skare staa:
Tusinde gange tusinde, som tiene,

(k) 2 Cor. 5, 7. (l) Exod. 33, 13. (m) Rom. 16, 17.
(n), Mal. 3, 1.

Ti tusind gang ti tusinde, som Svene (o)
Propheten saae.

16.
Amen og Priis og Kraft med Engle Tunge,
Paa Engle Viis og Styrke skal du sunge: (p)
Tre dobbelt Hellig og Halleluja!
For Lammets Stoel, den store Over-Hyrde,
Der slagted blev, godvillig lod sig myrde
Paa Golgatha.

17.
Gav han sit Blod for vor blodrode Syn-
der, (q)
Guld er os god, for Christi Skyld os ynder,
Som ubesmiltet og uskyldig var,
Ja sig en ypperst Præst os maatte somme,
Med uforgiængelige Præste-Dømme (r)
Sig offred har.

18.
Er du indtræd Hr. Hagerup til Glæde,
I dine Fæd og Fodspor lad os træde,
At samles paa den rette Høste-Tid,
Indgaae med dig til vores Brudgom kiære,
Vor Broder vil en naadig Dommer være,
Kom mild og blid!

19.
Ret ligerviis som Hyrden er indgaaet,
Ja Seyer, Priis vist nok har han erlanget,
Saa

(o) Dan. 7, 10. (p) Hab. 7. (q) Esai. 1, 18.
(r) Hebr. 7, 24.